

KANTARIN TOPUZUNU KAÇIRMAK: HELİKOPTER EBEVEYNLİK VE EĞİTSEL DEĞİŞKENLERLE İLİŞKİSİ ÜZERİNE BİR TARAMA¹⁰

Araştırma Makalesi / Review Article

Coşkun, B. & Katıtaş, S. (2021). Kantarın Topuzunu Kaçırarak: Helikopter Ebeveynlik ve Eğitsel Değişkenlerle İlişkisi Üzerine Bir Tarama. *Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi SBE Dergisi*, 11(3), 1053-1069. <https://doi.org/10.30783/nevsosbilen.914927>.

Geliş Tarihi: 12.04.2021

Kabul Tarihi: 31.08.2021

E-ISSN: 2149-3871

Başak COŞKUN

Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi, Uluslararası İlişkiler Ofisi

alasubisunt@gmail.com

ORCID No: 0000-0002-0042-7130

Sevda KATITAŞ

Milli Eğitim Bakanlığı

sasevda@gmail.com

ORCID No: 0000-0003-3512-6677

ÖZ

Helikopter ebeveynlik aşırı katılımlı bir ebeveynlik biçimidir ve birçok olumlu psikolojik ve davranışsal değişkenle negatif yönde ilişkisi vardır. Bu çalışmada helikopter ebeveynlikle eğitsel değişkenler arasındaki ilişkileri ortaya koymak amaçlanmıştır. Bu çerçevede betimsel alanyazın taraması yöntemi seçilmiştir. Veri tabanlarının taranmasıyla eğitsel değişkenleri araştırmalarının konusu edinmiş 16 makalelik bir örneklem oluşturulmuştur. Betimsel analiz yöntemi kullanılarak bu makaleler ölçekleri, benzer ve farklı bulguları ile karşılaştırılmıştır. 16 makalede sekiz farklı ölçeğin kullanıldığı, bu ölçeklerin 5 maddelik tek boyutlu ölçeklerden 39 maddelik dört boyutlu ölçeklere varan çeşitlilik gösterdiği belirlenmiştir. Bu ölçekler helikopter ebeveynliğinin diğer ebeveynlik türlerinden ayrıştığını göstermiştir. Örneklemden nicel çalışmalarda 12 farklı eğitsel değişken ve helikopter ebeveynlik arasındaki ilişkilerin incelendiği görülmüştür. Helikopter ebeveynliğinin popüler basında yer aldığı kadar yaygın olmadığı belirlenmiştir. Ayrıca, helikopter ebeveynlik bir dizi eğitsel değişkenle negatif ilişkiye sahip olsa da, bu durum her zaman tutarlı değildir. Başka bir deyişle, helikopter ebeveynliğinin eğitimle ilişkisi net değildir. Helikopter ebeveynlik ölçeklerindeki bolluk bir “jingıl” yanılmasına sebep olabilir. Alanda, kültürler arası çalışmalara ve farklı yaş gruplarıyla yapılacak çalışmalara ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar kelimeler: Helikopter Ebeveynlik, Aşırı Ebeveynlik, Eğitim, Alanyazın Taraması.

LOSING THE BALANCE: A REVIEW ON HELICOPTER PARENTING AND ITS RELATIONSHIP WITH EDUCATIONAL VARIABLES

ABSTRACT

Helicopter parenting is an overinvolved parenting style, and it has negative relationships with positive psychological and behavioral outcomes. This study aimed to discover the relationships between helicopter parenting and educational variables. In this regard narrative literature review method was applied. After database revision, a sampling of 16 articles, which included educational variables, was defined. Descriptive analysis technique was employed to compare and contrast the findings of these articles. In 16 articles eight different helicopter parenting scale was implemented. These scales ranged from uni-dimensional 5-item scales to four dimensional 39-item scales. The scales showed that helicopter parenting was a distinctive parenting style. In the

¹⁰ Bu çalışma VIII. Uluslararası Avrasya Eğitim Araştırmaları Kongresinde (EJER 2020) sözlü bildiri olarak sunulmuştur.

quantitative researches the relationship among 12 different educational variables and helicopter parenting were examined. It was seen that helicopter parenting was not as common a parenting style as it was portrayed in the popular media. Helicopter parenting had negative relationships with a range of desired educational outcomes, however there were inconsistent findings, showing that the nature of the relationship between helicopter parenting and educational variables were not clear. The oversupply of helicopter parenting scales might lead to jingle fallacy. In helicopter parenting field, cross-cultural studies and researches with different age groups are needed to be done.

Key words: Helicopter Parenting, Over Parenting, Education, Literature Review.

GİRİŞ

Öğrencilerin akademik başarısında çok çeşitli değişkenler rol oynamaktadır ve en önemli rollerden biri de aileye atfedilebilir. Nitekim ebeveyn/aile katılımının çocukların hayatlarına etkisi üzerine araştırmaların uzun bir geçmişi vardır ve çalışmaların büyük bir bölümünde, katılımın çocuğun bilişsel, duygusal ve sosyal gelişiminde ve akademik başarısında önemli rol oynadığı ortaya koyulmuştur (Örneğin Epstein ve Sanders, 2002; Wang ve Sheikh-Khalil, 2014). Fan ve Chen, (2001) 41 çalışmanın meta analizinde çocukların akademik başarısı üzerinde ebeveyn katılımının cinsiyet veya etnik köken fark etmeksizin olumlu bir etkisi olduğunu; Eccles ve Harold, (1993) ise ilkökul, ortaokul veya lise düzeyinde tüm yaşlarda bu olumlu etkinin gözlemlendiği belirtilmiştir. Hayatlarında daha fazla katılım deneyimleyen çocukların daha prososyal olduğu (Day ve Padilla-Walker, 2009), daha gelişmiş sosyal becerilere ve daha az davranış sorunlarına sahip olduğu (El Nokali, Bachman ve Votruba-Drzal, 2010), yetişkinlikte alkol kullanımının daha az olduğu (Miller-Day ve Kam, 2010) gözlemlenmiştir. Ayrıca bu çocukların daha az içe yönelim sorunu yaşadıkları ve daha umutlu oldukları belirlenmiştir (Day ve Padilla-Walker, 2009). Alanyazındaki araştırmaların ebeveynlerin çocuğun hayatında ne büyük bir rol oynadığının anlaşılmasının da bir sonucu olarak ebeveyn katılımı sürekli artırılması gereken bir olgu olarak görülmüş, buna yönelik politika ve uygulamalar ve uzun süre neredeyse hiç sorgulanmadan, olumlu etkileri üzerinden yorumlanıp araştırılmıştır. Ancak son yıllarda uzmanlar çok fazla katılımın çocuğun gelişimine zarar vereceğine dikkat çekmektedirler. Örneğin Pomerantz, Moorman ve Litwack'ın (2007) çalışmasında dile getirildiği gibi ebeveyn katılımı her koşulda, her bir öğrenci için ve “ne kadar fazlaysa o kadar iyi” değildir. Hatta gereğinden fazla sunulan katılımın bilişsel, akademik, duygusal ve sosyal çıktılar üzerinde olumsuz etkileri ortaya koyulmuştur. Seginer'e (2006) göre belli bir eşik noktasına ulaşıldıktan sonra daha fazla katılımın iyi mi kötü mü olduğu net değildir. Grant ve Schwartz (2011) ebeveyn katılımının ters bir U eğrisi şeklinde hayal edilebileceğini; çok az veya çok fazla katılımın çocuk gelişimine zarar verdiğini belirtmiştir.

Gereğinden fazla sunulan katılımın alanyazında “helikopter ebeveynlik” (helicopter parenting) ve “aşırı ebeveynlik” (overparenting) kavramları altında tartışıldığı görülmüştür (Givertz ve Segrin, 2014; Padilla-Walker ve Nelson, 2012). İlk defa Cline ve Fay'ın (1990) ebeveynlikle ilgili kitap serisinde kullanılan “helikopter ebeveyn” terimi çocuklarının hayatlarına aşırı düzeyde katılan ve koruyucu ebeveynleri tanımlamak için kullanılmaktadır (LeMoyne ve Buchanan, 2011). Helikopter ebeveynlik ebeveynlerin çocuklarına aşırı katılımcı ve gelişimleri bakımından uygun olmayan tarzda yöntemler uyguladıkları bir aşırı ebeveynlik biçimidir. Bu ebeveynler çocuklarıyla sürekli iletişim kurar, çocuklarının işlerine müdahale eder, çocukları adına karar verir, çocuklarının hedefleri için kişisel olarak çaba harcar ve çocuklarının karşılaştıkları engelleri ortadan kaldırırlar (LeMoyne ve Buchanan, 2011; Padilla-Walker ve Nelson, 2012; Segrin, Woszidlo, Givertz, Bauer ve Taylor-Murphy, 2012). Helikopter ebeveynlik çok fazla nasihat verme, fazlaca birbirine geçmiş sınırları belli olmayan ebeveyn ve çocuk davranışları, çocuğun özerklik ihtiyacına uyum sağlayamama, çocuk adına karar verme, çocuğun yaptığı işlere müdahale etme ve aşırı kontrolcü davranışlar gibi tutum ve davranış özellikleri taşımaktadır (Segrin, Givertz, Swaitkowski ve Montgomery, 2015). Padilla-Walker ve Nelson' a (2012) göre ise helikopter ebeveynlik ebeveyn yakınlığı, katılımı ve kontrolünün çok yüksek olduğu bir ebeveynlik türüdür.

Çok yüksek düzeyde katılım ve kontrol sergileyen ebeveynler popüler basında “helikopter”, “hoverkraft”, “sinekkuşu”, “hayalet uçak” ve “kara şahin” diye adlandırmakta (LeMoyne ve Buchanan, 2011), bu tarz ebeveyn tutum ve davranışları içinse “kara şahin indi” (Padilla-Walker ve Nelson, 2012), “tam helikopter modu” (Somers ve Settle, 2010) gibi benzetmeler kullanılmaktadır. Kantrowitz ve Tyre'a (2006) göre bu ebeveynlerin çoğu iyi eğitilmiş, çift gelirli, birçok kaynağa (para, zaman,

bağlantılar, iletişim becerileri gibi) erişebilme şansı olan ve bu kaynaklarla çocuklarının üzerine düşen ve onları koruyabilen 'Bebek Patlaması' kuşağındadırlar. Howe ve Strauss (2000) helikopter ebeveynliğin özellikle Milenyum kuşağı - 1982 ve 1995 arasında doğanlar - için lise veya üniversite eğitimi alanların deneyimlediği ebeveynlik biçimi olduğunu düşünmektedir. Nitekim, Milenyum kuşağı tarihte en çok korunan kuşak olmuş; bisiklet sürerken kask kullanmış, çocuk-korunaklı evlerde büyütülmüş ve yüksek düzeyde yapılandırılmış etkinliklerle haşır neşir olmuşlardır. Bu çocuklar büyüdükçe de, ebeveynleri yeni teknolojilere erişebilmişler ve böylece çocukların hayatlarına daha iyi yerleşebilmişlerdir. Önceki kuşaklarda çocuklar günlerini bisiklet sürerek veya arkadaşlarıyla oynayarak ebeveynlerinden tamamen uzak geçirebilirken, günümüz ebeveynleri 'elektronik göbek bağı' - cep telefonları - kullanarak, e-mail, mesaj ve sosyal ağları kullanarak çocuklarının nerede olduklarını sürekli kontrol etmektedir (Kantowitz ve Tyre 2006; Randall, 2007).

Helikopter ebeveynler davranışlarıyla kendi çocuklarına zarar vermeyi amaçlamazlar. Bu ebeveynler çocuklarının kendi tercihleri için sorumluluk almasını engelleyecek ölçüde katılım sergilerken amaçları potansiyel olarak olumsuz sonuçlardan çocukları korumak ve başarıyı garantilemektir (Segrin vd., 2012) ve hatta çocuklarını koruma ve onlara yardım etme konusunda çok endişelidirler (Segrin vd., 2015). Dolayısıyla, ebeveynler çocuklarına en iyiyi sunmaya çabaladıkları için, bu davranışlar iyi niyetli olabilmektedir. Ancak ebeveyn katılımı veya şefkat bağlamsal veya gelişimsel basamak açısından doğru olmayan bir zamanda sergilenmektedir (Padilla-Walker ve Nelson, 2012). Segrin ve diğerlerine (2012) göre de ebeveynler çocuk yetiştirme yöntemlerini çocukların gelişimlerine uygun biçimde uyarlayamadıklarında sorunlar ortaya çıkmaktadır. İki yaşındaki bir çocuk için uygun olduğu düşünülen davranışlar (sürekli gözlem, çocuğun davranışları yönetme, çocuk için sorunları çözme gibi) çocuklar büyüyüp olgunlaştıkça uygunsuz olmaya başlamaktadır. Ebeveynlik biçimlerini yaşa uygun olarak değiştiremeyen ebeveynler doğru biçimde katılım sergilemektense kendilerini kolay biçimde aşırı katılım sergilerken bulabilirler. Çocuklarının bütün sorunlarını tahmin etmeye ve çözmeye çalışan ebeveynler, yetişkinliklerinde kendi sorunlarını çözecek kadar otonom veya yeterli hissetmeyen çocuklarıyla karşı karşıya kalabilirler (Schiffirin, Liss, Miles-McLean, Geary, Erchull ve Tashner, 2014). Otonomi yetersizliğinin kaynaklık ettiği bir bağımlılık döngüsü de ortaya çıkabilir (Liss ve Schiffirin, 2014).

Helikopter ebeveynlikle ilgili yapılan araştırmaların büyük bir bölümünün (Örneğin Bradley-Geist ve Olson-Buchanan, 2013; Buchanan ve LeMoyne, 2020; Cook, 2020; Darlow, Norvilitis ve Schuetze, 2017; Earle ve LaBrie, 2016; Fletcher, Pierson, Neumeister ve Finch, 2019; Hong ve Cui, 2019) genç yetişkinler, özellikle de üniversite öğrencileri üzerine yapıldığı gözlenmektedir. Sınırlı sayıda olmakla birlikte ergenlerle (Gagnon, 2019; Hong, Whang, Kuo ve Hsu, 2019; Leung, 2020), bebeklikten ergenlik öncesi döneme kadar çocuklarla (Janssen, 2015; Schiffirin, Godfrey, Liss ve Erchull, 2014) ve çalışan yetişkinlerle (Zheng, Wu, Ma ve Mai, 2018) yapılan araştırmalar da bulunmaktadır. Genç yetişkinlerle - genellikle üniversite öğrencileri ile - yapılan çalışmalarda helikopter ebeveynlikle nevrozizm (Montgomery, 2010; Odenweller, Booth-Butterfield ve Weber, 2014), depresif belirtiler (Schiffirin vd., 2014), kaygı ve depresyon için reçeteli ilaç kullanımı ve eğlence amaçlı ağrı kesici kullanımı (LeMoyne ve Buchanan, 2011) arasında pozitif yönde ilişkiler gözlenmiştir. Birçok çalışmada helikopter ebeveynlikle psikolojik iyi oluş arasında ters yönde bir ilişki olduğu doğrulanmış (Örneğin LeMoyne ve Buchanan, 2011; Odenweller vd., 2014), ne iş yaşamından ne de genel olarak yaşamlarından tatmin olduklarına dair bulgulara ulaşılmıştır (Okant-Yaşın ve Özcan-Demir, 2020). Helikopter ebeveynlikle birlikte en sık ele alınan değişkenlerden biri olan öz yeterlikle ilgili yapılan çalışmalarda bulgular büyük ölçüde birbirini doğrular niteliktedir: Helikopter ebeveynlik çocukların öz yeterliğini olumsuz yönde etkilemektedir (Odenweller vd., 2014; Reed, Duncan, Lucier-Greer, Fixelle ve Ferraro, 2016; Schiffirin vd., 2014). Helikopter ebeveynlere sahip olan öğrencilerin yeni deneyimlere daha az açık olduğu (Montgomery, 2010) otonomi düzeylerinin daha düşük olduğu (Schiffirin vd., 2014), başkalarına bağımlılığın daha yüksek (Mongomery, 2010; Odenweller vd., 2014) ancak başkalarıyla bağılı/ilişkili olma duygusunun (Schiffirin vd., 2014) daha düşük olduğu ve hak görme duygusunun (Odenweller vd., 2014; Segrin vd., 2012) daha yüksek olduğu bulgularına ulaşılmıştır.

Daha küçük yaş gruplarıyla yapılan çalışmalarda örneğin Bayer, Sanson ve Hemphill (2006) aşırı katılımlı ebeveynlikle iki ve dört yaşlarındaki çocukların içselleştirme sorunları (kaygı, depresyon, düşük özsaygı gibi) arasında pozitif yönde bir ilişki gözlemiş ve 6 ila 12 yaş arasındaki çocuklarda da benzer sonuçlara ulaşmıştır. Van Ingen ve diğerleri (2015) helikopter ebeveynlikle çocukların

yaşıtlarına yabancılaşması ve yaşlılarına güvenmemesi arasında pozitif yönde bir ilişki olduğunu tespit etmiştir. Bazı çalışmalar ise helikopter ebeveynliğin sadece çocuk bireyi değil, ailenin kendisini de etkilediğini ortaya koymuştur. Helikopter ebeveynlikle aile içinde uyum yönelimi (diyalog yönelimine karşı) ve otoriter ebeveynlik biçimleri (demokratik ebeveynliğe karşı) arasında pozitif yönde ilişkiler gözlenmiştir (Odenweller vd., 2014). Segrin ve diğerleri (2012, 2015) helikopter ebeveynliğin ebeveyn ve çocuk arasında daha fazla eleştiri ve olumsuz tutumlarla ilişkili olduğunu gözlemiş ve ayrıca daha düşük düzeylerde aile doyumuyla ilişkisini belirlemiştir. Hesse, Mikkelson ve Saracco (2018) ise helikopter ebeveynliğin ilişkisel yakınlıkla pozitif yönde bağlantılı olduğunu ancak ilişki tatmin düzeyiyle negatif yönde ilişkili olduğunu gözlemişlerdir.

Helikopter ebeveynliğin olumsuz etkileriyle ilgili her çalışmada tutarlı sonuçlara ulaşılmamıştır. Bradley-Geist ve Olson-Buchanan (2014) öz yeterlikle aşırı ebeveynlik arasında negatif yönde anlamlı bir ilişki gözlerken sosyal yeterlikle aşırı ebeveynlik arasında anlamlı bir ilişki bulamamıştır. Benzer şekilde Segrin ve diğerleri (2012) aşırı ebeveynliğin öz yeterliği nasıl etkilediğini test etmiş ancak olumsuz yönde etkilediğine dair bir bulguya ulaşmamıştır. Bunların yanısıra helikopter ebeveynliğin etkileri çocukların cinsiyetleri ve özel ihtiyaçları (Buchanan ve LeMoyne, 2020b), annenin veya babanın helikopterliğine (Padilla-Walker, Son ve Nelson, 2019) göre değişmektedir.

Helikopter ebeveynliğin birçok değişkenle ilişkisi bulunduğu görülmektedir. Ancak hem uluslararası alan yazında hem de Türkiye’de helikopter ebeveynlik nispeten daha kısa bir araştırma birikimine sahiptir. Özellikle Türkiye’de oldukça az çalışma olması ve eğitsel değişkenlerle ilgili çalışmaların eksikliği çalışmanın temel motivasyonu olmuştur. Mevcut alanyazını analiz etmek Türkiye’de araştırmalar için bir bakış açısı sunacaktır. Bu doğrultuda, ebeveynlik biçimlerinden önemli ölçüde etkilenen eğitsel çıktılar üzerinde helikopter ebeveynliğin nasıl bir etkisi olduğu da bir dizi çalışmanın konusu olmuştur (Örneğin Barnard, 2004). Bu çalışmalara bütüncül bir bakış sunmak da bu araştırmanın amacıdır. Kısacası, birçok olumsuz çıktıyla ilişkili olduğu görülen helikopter ebeveynliğin eğitsel çıktılarla olan ilişkisini ortaya koyma amacıyla yapılan bu çalışmada aşağıdaki sorulara yanıt aranmıştır:

1. Helikopter ebeveynlik kavramı nasıl tanımlanmaktadır; alanyazında hangi boyutlarla tanımlanmış ve ölçeklendirilmiştir?
2. Mevcut araştırmalara göre, helikopter ebeveynliğin eğitsel çıktılarla nasıl bir ilişkisi vardır?
3. Mevcut araştırmalara göre, helikopter ebeveynliğin eğitsel çıktılarla ilişkisinde hangi değişkenler rol almıştır?

1. YÖNTEM

Bu çalışmanın sorularına cevap vermek için alanyazın taraması yöntemlerinden betimsel alanyazın taraması yöntemine başvurulmuştur. Belli bir konuda fazla sayıda ve dağınık biçimde bulunan çalışmaları bir araya getirerek arasında bir köprü kurma işlevi gören alanyazın taraması (Baumeister ve Leary, 1997) özellikle yayın sayısının büyük bir hızla arttığı dönemde bilginin düzenli olarak sentez edilmesini sağlamaktadır (Ferrari, 2015).

1.1. Örneklem

Helikopter ebeveynlik kavramı ve eğitim üzerine etkilerini gözden geçirme amacıyla, eğitim alanında ulusal ve uluslararası çevrimiçi veri tabanlarından EBSCOHOST, Emerald Insight, ERIC, JSTOR, SAGE, Science Direct, Springer Link, Taylor ve Francis, ULAKBİM ve Wiley Online veri tabanları kullanılmıştır. Veri taban araştırmasında “helicopter parenting”, “overparenting”, “helikopter ebeveynlik” ve “aşırı ebeveynlik” kavramları tercih edilmiş, filtre olarak “akademik dergiler” veya “hakemli dergiler” seçenekleri işaretlenmiş ve veri tabanları toplamda 1.099 sonuç getirmiştir. Bu sonuçlar arasında sadece tam metin olanlar seçilmiş ve 77 makalelik bir makale havuzu oluşturulmuştur. Makale havuzu oluştururken makale künyeleri oluşturan bir uygulama kullanılmış ve böylece makalelerin tekrara düşmesi engellenmiştir. Araştırmanın örnekleme belirlenirken, başka bir deyişle helikopter ebeveynliği eğitsel değişkenlerle ilişkilendirmede makalelerin başlıkları, anahtar kelimeleri ve makalelerde kullanılan ölçekler yol gösterici olmuştur. Bu ölçütlerle örneklem 16 makale olarak belirlenmiştir. Makalelerin seçiminde bir tarih aralığı gözletilmemiştir. İngilizce veya Türkçe olmayan makaleler araştırma dışında tutulmuştur.

1.2. İşlem

Araştırma sorularını cevaplamak için örneklemedeki makaleler incelenmiştir. Bu araştırmalar analiz edilirken betimsel analiz yöntemine başvurulmuş; makaleler kullandıkları ölçekler, ele aldıkları eğitsel değişkenler, araştırmalarda kullanılan yöntemler, eğitsel değişkenler yanında analize dâhil edilmiş değişkenler bakımından incelenmiş ve sıralanmıştır. Bu makalelerde ölçek geliştirme ve helikopter ebeveynliğin tanımı bakımından nasıl bir yol izlendiği karşılaştırılmış, ortak bulgularla ayrılan bulgular ortaya koyulmuş ve böylece helikopter ebeveynliğin eğitsel değişkenler üzerindeki etkisi bağlamında bir anlayış geliştirilmeye çalışılmıştır. Araştırmanın amacı helikopter ebeveynliğin eğitsel değişkenler üzerindeki etkisini belirlemek olduğu için helikopter ebeveynliği yordayan değişkenlerle ilgili-eğitsel olsun ya da olmasın- bulgular analizlere dâhil edilmemiştir. Araştırmaların temel bulgularını da özetleyen bu çalışmada araştırılmaya ihtiyaç duyulan alanlar da tespit edilmiş ve sunulmuştur.

2. BULGULAR

Araştırmanın ilk sorusuna cevap bulabilmek amacıyla eğitsel çıktılarla ilişki kuran araştırmalarda kullanılan ölçekler ve bu araştırmalarda helikopter ebeveynliğin hangi yaklaşımla tanımlandığı ve bu yaklaşımın ölçeklerde nasıl yer bulduğu incelenmiştir. Tablo 1’de ilgili araştırmalarda kullanılan ölçekler temel özellikleriyle görülmektedir.

Tablo 1: Eğitsel Değişkenlerle İlgili Araştırmalarda Helikopter Ebeveynlik Ölçekleri

Araştırmacılar	Ölçeğin Adı	Boyutlar	Madde Sayısı	Ayrılan/İlgili Kavramlar	
LeMoyn ve Buchanan, 2011	Helikopter Ebeveynlik Ölçeği	Ebeveynlik	Tek boyutlu	7	-
Padilla-Walker ve Nelson, 2012	Helikopter Ebeveynlik Ölçeği	Ebeveynlik	Tek boyutlu	5	Psikolojik ve davranışsal kontrol
Bradley-Geist ve Olson-Buchanan, 2013	Aşırı Ebeveynlik Ölçeği	Ebeveynlik	Tek boyutlu	5	Ebeveyn katılımı
Segrin ve diğerleri, 2012	Aşırı Ebeveynlik Ölçeği	Ebeveynlik	Dört boyutlu	39	Serbest, otoriter ve demokratik ebeveynlik tarzları
Hong ve diğerleri, 2015	Algılanan Helikopter Ebeveynlik Ölçeği	Ebeveynlik	Tek boyutlu	7	Ebeveyn gözetimi
Luebbe ve diğerleri, 2018	Helikopter Ebeveynlik Ölçeği	Ebeveynlik	Dört boyutlu	23	Aşırı koruma, psikolojik kontrol
Odenweller ve diğerleri, 2014	Helikopter Aracı	Ebeveynlik	Tek boyutlu	15	Serbest, otoriter ve demokratik ebeveynlik tarzları
Schiffirin ve diğerleri, 2014	Helikopter Davranışları Ölçeği	Ebeveynlik	Tek boyutlu	9	Otonomi destekleyici ebeveynlik davranışları

Tablo 1’de görüldüğü gibi helikopter ebeveynlik ve eğitsel değişkenlerle ilgili 16 araştırmada sekiz farklı ölçek kullanılmıştır. Bu ölçeklerden alandaki ilk ölçek olma özelliğini taşıyan LeMoyn ve Buchanan (2011) ölçeğinde maddeleri oluştururken helikopter ebeveynliğin normal ebeveynlik davranışlarının uygun olmayan ölçüde sergilendiği bir ebeveynlik biçimi hipoteziyle hareket edilmiştir. Ölçek maddeleri incelendiğinde “Ebeveynlerim etkinliklerime her zaman çok müdahil olmuşlardır”, “Kararlarımı almadan önce ebeveynlerimle nadiren konuşurum” (ters kodlanmış) gibi maddeler bulunduğu görülmektedir. Bu maddeler incelendiğinde normal olarak kabul edilebilecek ebeveyn davranışlarının “her zaman”, “nadiren” veya “çok” gibi ölçüldüğü görülmektedir.

Alandaki ilk ölçek çalışmalarından bir diğeri olan Padilla-Walker ve Nelson (2012) yaptıkları çalışmada beş maddelik ve tek boyutlu bir helikopter ebeveynlik ölçeği geliştirmiş ve helikopter ebeveynliğin davranışsal kontrol ve psikolojik kontrolle ilişkili ancak farklı bir olgu olarak ele alınacak kadar ayrıştığı bulgusuna ulaşmışlardır. Araştırmacılar helikopter ebeveynliğin, psikolojik kontrol ve davranışsal kontrol gibi, ebeveyn kontrolünün bir türü olduğu hipotezinden hareket etmişlerdir. Ayrıca helikopter ebeveynlikte kontrolün yanısıra desteğin de olduğuna dikkat çekmişlerdir. Padilla-Walker ve Nelson’a (2012) benzer şekilde Luebbe ve diğerleri (2018) psikolojik kontrol ve aşırı koruma kavramlarıyla helikopter ebeveynliği karşılaştırıp, bu yapıların ilişkili olmakla beraber birbirinden ayrıştığı bulgusuna ulaşmışlardır. Çalışmalarında 23 maddelik helikopterlik ebeveynlik ölçeği geliştiren araştırmacılar, helikopter ebeveynliğin bir kapsayıcı helikopter ebeveynlik alt boyutu ve üç bağımlı alt

boyuttan - bilgi arama, doğrudan müdahale, otonomi kısıtlama - olduğu bulgusuna ulaşmışlardır. Dolayısıyla araştırmacılar helikopter ebeveynliğin çok boyutlu bir olgu olduğu sonucuna varmışlardır. Padilla-Walker ve Nelson'ın (2012) "benim için önemli kararlar alır", "işverenlerimle veya hocalarımla sorunlarımı çözmek için araya girer" gibi maddelerle: Luebbe ve diğerleri (2018) ise "günlük programımın detaylarını bilmek ister", "sınav/ders saatlerimi hatırlatır", "arkadaşlarımla ilişkilere müdahil olur" gibi maddelerle doğrudan davranışların tarif ederek genç yetişkinlerin kendilerinin yapmaları beklenen eylemleri sıraladıkları görülmüştür.

Padilla-Walker ve Nelson'la (2012) Luebbe ve diğerlerinin (2018) ölçeklerinin temel farkı geliştirme aşamasında ilk çalışmada ebeveynlerin de örnekleme dâhil edilmesi - 438 üniversite öğrencisi ve bu öğrencilerin en az bir ebeveyni ile - 376 anne ve 303 babayla - ikinci çalışmada ise yalnızca üniversite öğrencilerinin - 377 öğrenci - örnekleme oluşturmalarıdır. Her iki çalışmada da psikolojik kontrol ve birbirine benzer sayılabilecek şekilde aşırı korumacılık ve davranışsal kontrol olgularının helikopter ebeveynlikle ilişkili ancak ayrı bir olgu olduğu ortaya konulmuştur.

Alanyazında ebeveynlik tipleri konusunda temel yaklaşımlardan biri olan Baumrind'in (1961) ebeveynlik tipolojisiyle helikopter ebeveynliğin nasıl bir ilişkisi olduğu da ölçek çalışmalarında incelenmiştir. Segrin ve diğerleri (2012) öngörülse problem çözme, tavsiye/duygu yönetimi, çocuk öz-yönelimi ve somut yardım şeklinde dört boyuta ayrılan 39 maddelik bir ölçek geliştirmiş ve aşırı ebeveynlik ölçeği boyutlarının Baumrind (1961) ebeveynlik modelindeki serbest, demokratik ve otoriter ebeveynlik türleriyle tutarlı bir ilişkisi olmadığını gözlemiştir. Bu durum aşırı ebeveynliğin diğer ebeveynlik türleriyle ortak elemanlara sahip olmakla birlikte ayrı bir olgu olduğunun işaretidir. Tek boyutlu ölçekleriyle Odenweller ve diğerleri (2014) ise helikopter ebeveynliğin ebeveynlik türlerinden sadece otoriter ebeveynlikle düşük düzeyde bir ilişkisi olduğunu ortaya koymuştur. Ölçek geliştirmede Segrin ve diğerleri (2012) 538 ebeveyn-öğrenci çiftini, Odenweller ve diğerleri (2014) ise 268 öğrenciyi örneklem olarak kullanmıştır. Alandaki en uzun ölçek olan aşırı ebeveynlik ölçeği (Segrin vd., 2012) anne-baba versiyonunda "Sorunları çocuğum henüz yaşamadan çözmeye çalışırım", "Mümkün olduğu zamanlar çocuğum için yemek pişirme, temizlik ve çamaşır yıkama gibi günlük işleri yapmaktan mutlu olurum" gibi maddeler bulunmaktadır; Odenweller ve diğerlerinin (2014) ölçeğinde de benzer maddeler olduğu görülmekle beraber, aşırı ebeveynlik ölçeği (Segrin vd., 2012) kadar uzun olmadığı için benzer durumları daha az maddeyle ölçtüğü görülmüştür.

Alanyazında tanım ve ölçekler gereği belki de en çok zorlayıcı alan istedik türde ebeveyn katılımının ve helikopter ebeveynliğin ne olduğu, arasındaki ayrım, katılımın hangi noktada "aşırılaşmaya" başladığıdır. Bradley-Geist ve Olson-Buchanan (2014) ebeveyn katılımını ve Schiffrin ve diğerleri (2014) otonomi destekleyici ebeveyn davranışlarının helikopter ebeveynlikle ilişkisini incelemiştir. Bradley-Geist ve Olson-Buchanan (2014) beş maddelik aşırı ebeveynlik ölçeğinin yanında ebeveyn katılımı ölçeğini de kullanmış, maddelerin ayrı faktörlere yüklenmesiyle araştırmacılar ebeveyn katılımıyla helikopter ebeveynliğin ayrışabildiğini gözlemiştir. Aynı şekilde Schiffrin ve diğerleri de (2014) faktör analizleriyle helikopter ebeveynlikle otonomi destekleyici ebeveynlik davranışlarının ayrıştığı bulgusuna ulaşmıştır. Her iki çalışmada da sadece üniversite öğrencileri örnekleme oluşturmuştur. Alanyazındaki en kısa ölçek olan Bradley-Geist ve Olson-Buchanan (2015) ölçeği davranışları tanımlamak ve sıralamak yerine daha öznel bir yaklaşımla katılımcıların düşünce ve duygularını daha genel ifade edecek maddelere başvurmuştur. Bu maddelere "Ebeveynlerim/vasilerimin hayatıma fazlaca müdahil olduklarını düşünüyorum" ve "Ebeveynlerim/vasilerim olmalarını istemediğim zamanlarda hayatıma müdahil olmaktadır" maddeleri örnek verilebilir. Schiffrin ve diğerleri (2014) ise helikopter ebeveynliği davranış üzerinden tanımlama yoluna gitmiştir ve "Annem okulla ilgili işlerimi takip etmek için beni arar" gibi doğrudan davranış tarif etmişlerdir.

Hong ve diğerleri (2015) meslek lisesi öğrencilerinin örnekleme oluşturduğu çalışmalarında, helikopter ebeveynlikle ilgili olabilecek başka bir olgu olan ebeveyn gözetimini incelemiş; helikopter ebeveynliğin incelenen diğer değişkenlerin tamamını yordarken ebeveyn gözetiminin yordamadığı dolayısıyla, gözetim ve helikopter ebeveynliğin birbirinden ayrı olgular olduğu sonucuna varmıştır. Örnekleme lise öğrencileri ve ABD dışında yapılan tek araştırma olan bu çalışmada da çeşitli helikopter ebeveyn davranışları sıralandığı ancak örnekleminin doğası gereği -daha küçük yaşlarda bir örneklem- oldukça farklı maddelerin yer bulduğu (örneğin "Ebeveynlerim daha düşük akademik performansı olan sınıf arkadaşlarımdan uzak durmam için beni daime uyarır") görülmüştür.

Araştırmanın ikinci ve üçüncü soruları için çalışmalar incelendiğinde helikopter ebeveynliğin eğitsel değişkenlerle ilişkisini inceleyen araştırmaların biri dışında (Calarco, 2020) hepsinin nicel yöntemlere başvurduğu görülmüştür. Nicel araştırmalarda ise 12 eğitsel değişken incelenmiş, bu eğitsel değişkenler yanında yaklaşık olarak 20 değişken çalışmaya dâhil edilmiştir. Tablo 2’de helikopter ebeveynlikle eğitsel değişkenler arasında ilişki kuran araştırmalardan oluşan örneklem görülmektedir.

Tablo 2: Çalışmanın Örneklemi

Araştırmacılar	Örneklem	Ülke	Eğitsel Değişken	Diğer Değişkenler	Yöntem
Bradley-Geist ve Olson-Buchanan, 2013	482 üniversite öğrencisi	ABD	Yüksek lisans yapma niyeti Alınan dönütlerden tatmin Akran değerlendirmesi Genel akademik ortalamaya (GAO)	İşyeri senaryolarına tepkiler	Korelasyon
Burke, Segrin ve Harris, 2018	Eşlenmiş 306 ebeveyn 375 üniversite öğrencisi	ABD	Üniversiteye uyum (Akademik uyum, sosyal uyum, bağlılık)	Destekleyici ebeveynlik Müdahaleci ebeveynlik	Korelasyon Yapısal eşitlik modeli (YEM)
Darlow ve diğerleri, 2017	294 üniversite öğrencisi	ABD	Akademik uyum Sosyal uyum GAO	Ebeveynle iletişim tercihleri Depresyon Özyeterlik Kaygı	ANOVA Korelasyon YEM
Fletcher ve diğerleri, 2019	343 üniversite öğrencisi	ABD	Akademik hak görme Akademik sahtekârlık tutumu	Mükemmelliyetçilik Beş büyük kişilik	T-test Aracı yönetici model (mediated moderation model)
Hong ve diğerleri, 2015	624 meslek lisesi öğrencisi	Tayvan	Öz düzenlemeli öğrenme (İç gözlem, hedef belirleme, hedefleri kovalama)	Atalet	Yol analizi
Howard, Alexander ve Dunn, 2019	343 üniversite öğrencisi	Kanada	Akademik motivasyon (içsel motivasyon, dışsal düzenleme ve motivasyonsuzluk) Üniversiteye uyum Beklenen final notları	İyi oluş (Depresyon, Kaygı, tükenmişlik)	Örtük sınıf analizi
Tablo 2 devam.					
Jung, Hwang, Kim, Sin, Zhang ve Zhao, 2019	620 üniversite öğrencisi	ABD Güney Kore	GAO	Özyeterlik	T-test YEM
Love, May, Cui ve Fincham, 2019	427 üniversite öğrencisi	ABD	Okul tükenmişliği	Otokontrol	YEM
Luebbe ve diğerleri, 2018	377 üniversite öğrencisi	ABD	Üniversiteye uyum (akademik başarı, bağlılık) Lise GAO	Kaygı Depresyon Karar verme biçimleri	YEM
Miller-Ott, 2016	272 üniversite öğrencisi	ABD	Öğretim görevlileriyle sınıf dışı iletişim	Aile içi eğilimler (İletişim eğilimi, Uyum eğilimi)	Korelasyon
Nelson, Padilla-Walker ve Mc Lean, 2020	423 genç yetişkin	ABD	Okula bağlılık	Öz düzenleme Depresyon Dışsallaştırma davranış problemleri	Büyüme eğrisi analizi

				Ebeveyn-çocuk ilişki kalitesi	
Padilla-Waker ve Nelson, 2012	438 üniversite öğrencisi 376 anne 303 baba	ABD	Okula bağlılık	Özdeğer Yetişkinlik algısı Kimlik algısı	Korelasyon YEM
Padilla-Walker ve diğerleri, 2019	458 genç yetişkin	ABD	Okula bağlılık	Suçta sürüklenme Depresyon	Örtük sınıf analizi
Schiffirin ve Liss, 2017	191 üniversite öğrencisi 125 anne	ABD	Başarı hedef yönelimleri (öğrenme yaklaşma, öğrenme kaçınma, performans yaklaşma, performans kaçınma)	Mükemmelliyetçilik Psikolojik hak görme	T-test Korelasyon
Shoup, Gonyea ve Kuh, 2009	8.184 üniversite öğrencisi	ABD	Üniversite kazanımları (kişisel yeterlik, kişisel ve sosyal gelişim, genel eğitim, üniversite deneyiminden doyum GAO) Öğrenci bağlılığı (Öğrenci-öğretim kadrosu etkileşimi, kampüse dair algılar, yüksek-düzey/ bütünleşik/yansıtıcı öğrenme)	-	Regresyon analizi

Bu araştırmaların temel bulguları incelendiğinde helikopter ebeveynliğin popüler basında dile getirildiği kadar yaygın olmadığı gözlenmiştir. Örneğin, Howard ve diğerleri (2020), çalışmasında helikopter ebeveynlik puanlarındaki çarpık dağılım öğrencilerin çok azının ebeveynlerinin ısrarlı ve aşırı derecede müdahaleci olduğunu düşündüklerine işaret etmektedir. Ayrıca Padilla-Walker ve diğerleri (2019) helikopter ebeveynlerin homojen bir helikopterlik profili oluşturmadığı, helikopter annelerin %20'sinin helikopter babaların ise %16'sının kontrolcü helikopter grubuna girdikleri gözlemiştir. Shoup ve diğerlerinin (2015) çalışmalarında birinci sınıftaki öğrencilerin ailelerinin sadece %10'unun yüksek katılım sergilediği gözlenmiştir.

Araştırmalar çeşitli değişkenler bakımından incelendiğinde ise anne babaların helikopterlik davranışlarını ayrı ayrı ölçen çalışmalarda annelerin helikopter ebeveynlik davranışlarının daha yüksek olduğu görülmekteyken (Love vd., 2019; Nelson vd., 2020; Padilla-Walker ve Nelson, 2012) çocukların cinsiyeti ayrı ayrı ele alındığında babaların erkek çocuklarına daha çok helikopterlik yaptığı bulgusu da mevcuttur (Nelson vd., 2020). Bu çalışmalardan sadece Tayvan'da yapılan çalışmanın (Hong vd., 2015) Amerika dışında yapıldığı görülmüştür. Kültürlerarası karşılaştırma yapan çalışmaların (Jung vd., 2019) birle sınırlı olduğu, kız veya erkek çocukların algıladığı helikopter ebeveynlik düzeyini ayrı ayrı değerlendiren tek çalışma olan Nelson ve diğerlerinin (2020) çalışmasının aynı zamanda boylamsal nitelikteki tek araştırma olduğu görülmektedir. Eğitsel değişkenlerle ilişkileri ele alan bu çalışmalarda kız veya erkek çocukların nasıl etkilendiğine dair çalışma bulunmamaktadır. Sadece iki çalışmada (Hong vd., 2015; Nelson vd., 2020) üniversite öğrencileri dışında katılımcılara- lise öğrencileri ve çalışmaya başlayan genç yetişkinler- ulaşılmıştır.

Helikopter ebeveynlik, beklenildiği üzere bir dizi eğitsel çıktıyla negatif yönde ilişkilidir. Örneğin helikopter ebeveynliğin öğretim görevlileriyle sınıf dışı iletişim (Miller-Ott, 2016) ve okul bağlılığıyla (Padilla-Walker ve Nelson, 2012) negatif yönde ilişkisi bulunmaktadır. Ayrıca Schiffirin ve diğerleri (2017) annelerin helikopter ebeveynlik davranışları arttıkça, öğrencilerin akademik motivasyonlarının tam anlamıyla öğrenme yerine daha çok not odaklı olma ve başarısızlıktan kaçınma odaklı olduğunu göstermiştir.

Bazı çalışmalar helikopter ebeveynliğin eğitsel çıktılarla doğrudan olmasa da çeşitli araçlarla birlikte ilişkilendiğini veya ilişkinin gücünün arttığını göstermektedir. Örneğin Darlow ve diğerleri (2017) helikopter ebeveynliğin GAO ile doğrudan bir ilişkiye sahip olmasa da, öz yeterlikle negatif bir

ilişkisi olduğunu ve öz yeterliğin GAO ile pozitif yönde bir ilişkisi olduğu gözlemiştir. Ayrıca, yükseköğretim hayatına uyumla olan doğrudan ilişkisinin ise kaygı ve depresyon ve düşük öz yeterlikle daha da güçlendiği bulgusuna ulaşmıştır. Fletcher ve diğerleri (2019) ise yaptıkları çalışmada, aşırı ebeveynlikle akademik hak görme arasında sosyal kaynaklı mükemmeliyetçiliğin aracılık ettiği pozitif yönde bir ilişki olduğu ve nevrotik bireylerde bu ilişkinin daha da yüksek olacağı bulgusuna ulaşmıştır. Hong ve diğerleri (2015) de helikopter ebeveynliğin erteleme davranışını pozitif yönde yordadığı ve ertelemenin öz düzenlemeli öğrenmeyi negatif yönde yordadığı bulgusuna ulaşmışlardır.

Love ve diğerleri (2019) hem anne hem de babanın helikopter ebeveynliğiyle okul tükenmişliği arasında anlamlı düzeyde pozitif yönde bir ilişki gözlemiştir. Öz kontrolün aracı değişken olarak test edildiği modellerde, hem anne helikopter ebeveynliği hem de baba helikopter ebeveynliği ile okul tükenmişliği arasında öz kontrol anlamlı bir aracı değişkendir. Araştırmadaki bulgulardan biri baba helikopter ebeveynliği ile okul tükenmişliği arasındaki yolun anne helikopter ebeveynliği ile okul tükenmişliği arasındaki yoldan anlamlı düzeyde daha güçlü olduğudur.

Eşlenmiş öğrenci ve ebeveynlerle çalışma yapan Burke ve diğerleri (2018) ebeveynlerin ve çocuklarının algısının ne denli farklı olabileceğini ortaya koymuştur. Bu çalışmada ebeveynlerin değerlendirmesinde aşırı ebeveynlik kolaylaştırıcı aile tutumuyla pozitif yönde ilişkili görülmüş ve kolaylaştırıcı tutumun da yükseköğretime uyumla pozitif ilişkisi olduğu sonucuna ulaşılmıştır, dolayısıyla ebeveynlere göre aşırı ebeveynlik ve yükseköğretime uyum arasında pozitif bir bağ vardır. Bunun tersine öğrenci olan genç yetişkinlerin puanlarında aşırı ebeveynlik ve kolaylaştırıcı tutum ters yönde bir ilişkiye sahiptir ve dolayısıyla aşırı ebeveynliğin yükseköğretime uyumla bir negatif ilişkisi vardır. Ebeveyn değerlendirmelerinde aşırı ebeveynliğin kolaylaştırıcı olduğuna dair bir algı ve bunun sonucu olarak da yükseköğretime uyum düzeyini arttıracığına dair bir anlayış varken gençlerde bu algı tam tersinedir.

Bu araştırmanın örneklemini oluşturan çalışmalarda helikopter ebeveynliğin tahmin edildiği kadar yıkıcı etkileri olmayabileceğine dair bulgular da mevcuttur. Örneğin Fletcher ve diğerleri (2019) aşırı ebeveynlik ve akademik sahtekârlık arasında bir ilişki gözlememiştir. Ayrıca bu ilişkiye sosyal kaynaklı mükemmeliyetçilik ve nevrotizm dâhil edilse bile bir ilişki kurulamamıştır. Howard ve diğerleri (2020) ise helikopter ebeveynlik davranışlarının düşük ve yüksek akademik motivasyona sahip gruplarda benzer şekilde puanlandığı bulgusuna ulaşmışlardır. Bradley-Geist ve Olson-Buchanan (2014) aşırı ebeveynlikle yüksek lisans yapma niyeti, öğretim üyelerinin dönütlerinden memnuniyet, akran değerlendirmesi veya akademik not ortalaması arasında hiçbir anlamlı ilişki bulamamıştır. Kültürlerarası tek çalışma olan Jung ve diğerlerinin (2019) çalışmasında Amerikalı öğrencilerin akademik ortalamalarıyla anne ve babaların helikopter ebeveynlik puanları arasında anlamlı bir ilişki bulunamamıştır. Ancak Koreli öğrencilerin akademik ortalamalarıyla hem anne hem de babaların helikopter ebeveynlik puanları arasında anlamlı düzeyde olumsuz yönde ilişki gözlenmiştir. Öz yeterliğin de aracı değişken olup olmadığının test edildiği bu çalışmada Amerikalı ve Koreli öğrencilerin ne anne ne de babalarının helikopter ebeveynlik puanlarının öz yeterlikle ilişkisi bulunmuştur.

Luebbe ve diğerleri (2018) helikopter ebeveynlik ve boyutlarıyla öğrencilerin akademik ortalamaları arasında hiçbir anlamlı ilişki gözlememiş; hatta tersine, helikopter ebeveynliğin bilgi arama alt boyutuyla akademik ortalamalar arasında pozitif yönde anlamlı bir ilişki olduğu bulgusuna ulaşmışlardır. Shoup ve diğerleri (2015) yüksek katılımlı ebeveynleri olan öğrencilerin bağlılık puanlarının anlamlı düzeyde yüksek olduğu bulgusuna ulaşmıştır. Ayrıca bu öğrencilerin üniversite deneyimlerindeki kişisel yeterlik, kişisel ve sosyal gelişim ve genel eğitim değerlendirmeleri anlamlı düzeyde yüksektir. Ancak bunların tersine yüksek katılımlı ebeveynleri olan grubun akademik ortalaması hem 1. sınıfta hem de son sınıfta daha düşüktür. Benzer şekilde Padilla-Walker ve diğerleri (2019) sıcak helikopter ebeveynlerin çocuklarının okula bağlılık düzeyinin yüksek olduğunu gözlemiştir.

3. TARTIŞMA

Alan yazında helikopter ebeveynlik kavramı tanımlanırken ve bu konuda ölçekler geliştirilirken benzer kavramlardan nasıl ayrıştığına dair bir sorgulamaya gidilmiştir. Nitekim helikopter ebeveynlik çeşitli ebeveynlik tutum ve davranışlarını da kapsamakta bir taraftan da ayrılmaktadır. Helikopter

ebeveynlik kavramının psikolojik kontrol, davranışsal kontrol, ebeveyn katılımı, serbest ebeveynlik, otoriter ebeveynlik, demokratik ebeveynlik, ebeveyn gözetimi, aşırı koruma kavramlarıyla doğal olarak ilişkili ancak bu yapılardan ayrı bir yapı olarak değerlendirilebilecek kadar ayrıştığını gösteren sekiz ölçek bulunmaktadır. Eğitsel değişkenlerle ilişki kurmamış çalışmalar, yani araştırmanın evreni incelendiğinde, Gagnon ve Garst'ın (2018) aşırı ebeveynlik ölçeği; Lowe, Dotterer ve Francisco'nun (2015) helikopter ebeveynlik ölçeği; Leung ve Schek'in (2018) Çin bağlamında geliştirdiği aşırı ebeveynlik ölçeği; Yılmaz'ın (2018) algılanan helikopter ebeveyn tutumu ölçeği şeklinde dört ölçeğin daha bulunduğu görülmüştür. Bazı çalışmalarda ise (örneğin Schiffrin, Yost, Power, Saldanha ve Sendrick, 2019; Zheng vd., 2019) tek bir ölçek kullanmak yerine alanyazında mevcut ölçekler birleştirilerek kullanılmıştır. Bu durum, evrendeki tüm çalışmalar incelendiğinde helikopter ebeveynlikle ilgili 12 ölçeğin olduğunu, bazılarında ise bu ölçeklerin varyasyonlarının kullanıldığını göstermektedir. Ölçek sayısının bu denli fazla olması yapının diğer ebeveynlik tiplerine nazaran yeni olmasıyla ilişkilendirilebilir. Ancak diğer taraftan Howard ve diğerlerinin de (2020) dikkat çektiği gibi alanyazında helikopter ebeveynlik veya aşırı katılımın neleri kapsadığına dair bir görüş birliği bulunmadığının da bir işaretidir. Ölçek maddeleri yakından incelendiğinde bu durum daha da belirgin olmaktadır. Bu ölçekler davranış sınırları koymaktan, akademik ve kişisel yaşam görevlerini yönetmeye, finansal destek sağlamaktan, günlük hayatla ilgili detaylı sorular sormaya ve çok sık tavsiye vermeye kadar çok çeşitli maddeler bulundurmaktadır. Çocuğunuz için akademik bir makale ödevi yazmak oldukça net bir helikopter ebeveyn davranışiyken (Luebbe vd., 2016), diğer birçok davranış bağlamsal olarak ele alındığında oldukça uygun veya en azından helikopter ebeveynlik diye tanımlamanın zor olacağı davranışlar olabilir (ailesinden ayrı yaşayan üniversite öğrencisi olan çocuğunuz için uçak bileti almak gibi) (Segrin vd., 2012). Bir kültürde helikopter ebeveynlik olarak sıralanan bir davranış (Öğrenci olan çocuğunuzun evini temizlemek gibi) başka bir kültürde normal ebeveynlik davranışı olarak kabul edilebilir. Howard ve diğerlerine (2020) göre yeni bir çalışma alanı olan helikopter ebeveynlik için yaratılan ölçme araçlarındaki bu bolluk kümülatif bir bilgi birikimi oluşmasını engellemektedir. Ayrıca jingil yanlışlığına (jingle fallacy) – aynı isme sahip olmaları gerekçesiyle farklı ölçeklerin aynı yapıyı ölçtüğünü düşünme yanlışlığına götürebilir.

Eğitsel değişkenlerle ilgili olan tek bir nitel çalışmaya (Calarco, 202) erişilmesi çalışma evreni incelendiğinde de değişmemektedir; tek bir makale dışında (Dumont, 2019) alanın büyük ölçüde nicel çalışmalara sınırlandırılmış olduğunu göstermektedir. Ölçek geliştirme aşamasında da bir ölçekte (Luebbe vd., 2016) katılımcıların görüşlerine başvurulduğu görülmüştür. Bu durum helikopter ebeveynliğin kişilerin deneyimlerine ve algılarına neredeyse hiç başvurulmadan kavramsallaştığı ve ölçeklendirildiğini göstermekle beraber geniş çapta uzlaşmaya varılmış bir ölçeğin olmamasının sebeplerinden biri olabilir.

Helikopter ebeveynliğin eğitsel değişkenlere olan ilişkisi tutarlı değildir. Helikopter ebeveynliğin öğretim görevlileriyle sınıf dışı iletişim, akademik hak görme, öz düzenlemeli öğrenme, okul tükenmişliği ile pozitif yönde ilişkileri bulunsa da akademik sahtekârlık, yüksek lisans yapma niyeti, öğretim üyelerinin dönütlerinden memnuniyet, akran değerlendirmesi üzerinde olumsuz bir etkisi bulunmamaktadır. Aynı değişkenler üzerinde yapılan çalışmalardaki farklı bulgular da helikopter ebeveynliğin etkisinin belirsizliğini daha net ortaya koymaktadır. Örneğin üniversiteye uyum konusunda helikopter ebeveynliğin olumsuz etkileri olduğu bulgusuna ulaşan çalışmalar olduğu gibi (Darlow ve diğerleri, 2017), tam tersine helikopter ebeveynliğin uyumla pozitif yönde ilişkileri olduğunu (Burke ve diğerleri, 2018) ve helikopter ebeveynliğin farklı boyutlarının farklı etkileri olduğunu gösteren çalışmalar da mevcuttur (Luebbe ve diğerleri, 2018). Üniversiteye uyum konusundaki tutarsızlıkların sebeplerinden biri araştırma örneklemelerinde özellikle ebeveynlerin katıldıkları çalışmalarda öğrencilerden alınan verilere göre çok farklı bulgulara ulaşılmasıdır. Başka bir sebep ise helikopter ebeveynliğin tek boyutlu değil çok boyutlu ele alınması ve bu boyutların etkilerinin ayrı ayrı değerlendirilebileceği modellere başvurulmuş olması olabilir.

Farklı çalışmalarda sonuçları bakımından tutarsızlık sergileyen başka bir değişken okula bağlılıktır. Padilla Walker ve Nelson'a (2012) göre helikopter ebeveynlik ve bağlılık arasında negatif bir ilişki vardır. Ancak aynı araştırmacılar daha sonraki çalışmalarında (Padilla-Walker ve diğerleri, 2019) samimi helikopter ebeveynliğin okula bağlılıkla ilişkisinin pozitif yönde olduğu sonucuna varmışlardır; bu çalışmada helikopter ebeveynlik tek bir tipte alınmayıp kontrolcü ve samimi helikopter ebeveyn şeklinde sınıflandırılmasının farklı bulgulara götürdüğünü söylemek mümkündür. Üniversiteye

uyum, okula bağlılık, akademik motivasyona ek olarak helikopter ebeveynliğin GAO ile ilişkisi de net değildir. Bradley-Geist ve Olson- Buchanan'a (2013) göre helikopter ebeveynlikle GAO arasında bir ilişki yokken, Jung ve diğerleri'ne (2019) göre Koreli öğrencilerin GAO'sunun helikopter ebeveynlikten olumsuz etkilenmektedir. Diğer taraftan helikopter ebeveynlik GAO üzerinde ancak başka değişkenlerin – özyeterlik- aracılığıyla olumsuz bir etkiye sahip olması da mümkündür (Darlow ve diğerleri, 2017) Bu araştırmalardaki farklı sonuçlar kültürel farklılıklardan kaynaklanabilir nitekim Jung ve diğerleri (2019) Amerikan öğrencilerle aynı sonuca ulaşamamıştır. Diğer taraftan aracı değişkenlerin bulgular üzerinde oynadığı rol helikopter ebeveynliğin doğrudan değil, başka mekanizmalarla birlikte hareket ederek GAO'yu etkileyebileceğine işaret etmektedir.

4. SONUÇ VE ÖNERİLER

Helikopter ebeveynlik diğer ebeveynlik türlerinden farklı bir yapıdır ancak alandaki çok sayıda farklı ölçek aynı kavramın farklı anlamlar taşımaya yanlıgısına götürebilir. Ölçekler büyük oranda Batı kültüründe oluşturulmuştur. Helikopter ebeveynliğin farklı kültürlerde farklı anlamları keşfedilmemiştir. Ayrıca bu ölçekler üniversitede okuyan genç yetişkinler için geliştirilmiştir; helikopter ebeveynliğin diğer gelişim dönemlerinde nasıl gözlenebileceğine dair tartışmalar oldukça sınırlıdır. Helikopter ebeveynlik tahmin edildiği kadar yaygın gözlenmemekte birlikte eğitsel değişkenler üzerindeki etkisi de değişmektedir. Anneler daha yüksek düzeyde helikopter ebeveynlik sergilemektedir, ancak anne ve babaların göreceli etkisi veya kız çocukları ve erkek çocuklarının nasıl etkilendiğine dair araştırmalar sınırlıdır.

Bu araştırma alanyazındaki geçmişi nispeten yeni olan helikopter ebeveynliğe bütüncül bir bakış açısı sunma bakımından önemli olmakla beraber belli veritabanlarına ulaşılması ve taramanın sadece İngilizce ve Türkçe dillerinde yapılması temel sınırlılıklarıdır. Türkiye'de de bu konuda ilk çalışmaların oldukça sınırlı ve yeni olması alanda araştırmacılar için oldukça büyük bir boşluk olduğuna işaret etmektedir. Araştırmacılar için temel öneri nitel çalışmalarla da desteklenen Türk kültürüne özgü helikopter ebeveynlik tanımı ve kültüre özgü ölçek geliştirme çalışmalarının yapılmasıdır. Helikopter ebeveynliğin eğitsel değişkenler üzerinde tartışmalı olan etkisi yeni araştırmalarla sınımlıdır. Ayrıca, çocukların farklı gelişim aşamalarında bu tipte bir ebeveynliğe nasıl maruz kaldıkları ve dönemlerdeki etkileri de incelenmeli bu amaçla farklı dönemlere uygun ölçekler geliştirilmelidir.

KAYNAKÇA

- Barnard, W. M. (2004). Parent involvement in elementary school and educational attainment. *Children and Youth Services Review*, 26(1), 39-62. DOI: 10.1016/j.childyouth.2003.11.002.
- Baumeister, R. F. ve Leary, M. R. (1997). Writing narrative literature reviews. *Review of general psychology*, 1(3), 311-320.
- Baumrind, D. (1991). Parenting styles and adolescent development. J. Brooks-Gunn, R. Lerner ve A. C. Petersen (Ed.), *The Encyclopedia of Adolescence* içinde (746-758). New York: Garland.
- Bayer, J. K., Sanson, A. V. ve Hemphill, S. A. (2006). Parent influences on early childhood internalizing difficulties. *Journal of Applied Developmental Psychology*, 27(6), 542-559. DOI: 10.1016/j.appdev.2006.08.002.
- Bradley-Geist, J. C. ve Olson-Buchanan, J. B. (2014). Helicopter parents: An examination of over-parenting of college students. *Education and Training*, 56(4), 314-328. DOI: 10.1108/ET-10-2012-0096.
- Buchanan, T. ve LeMoyné, T. (2020). Helicopter parenting and the moderating impact of gender and single-parent family structure on self-efficacy and well-being. *The Family Journal*, 1, 2062-272. DOI: 10.1177/1066480720925829.
- Buchanan, T. ve LeMoyné, T. (2020). Helicopter parenting and the moderating impact of gender for university students with ADHD. *International Journal of Disability, Development and Education*, 67(1), 18-27. DOI: 10.1080/1034912X.2019.1634794.
- Burke, T. J., Segrin, C. ve Farris, K. L. (2018). Young adult and parent perceptions of facilitation: Associations with overparenting, family functioning, and student adjustment. *Journal of Family Communication*, 18(3), 233-247. DOI: 10.1080/15267431.2018.1467913.
- Calarco, J. M. (2020). Avoiding us versus them: how schools' dependence on privileged "helicopter" parents influences enforcement of rules. *American Sociological Review*, 85(2), 223-246. DOI: 10.1177/0003122420905793.

- Cook, E. C. (2020). Understanding the associations between helicopter parenting and emerging adults' adjustment. *Journal of Child and Family Studies*, 29, 1899–1913. DOI: 10.1007/s10826-020-01716-2.
- Darlow, V., Norvilitis, J. M. ve Schuetze, P. (2017). The relationship between helicopter parenting and adjustment to college. *Journal of Child and Family Studies*, 26, 2291– 2298. DOI: 10.1007/s10826-017-0751-3.
- Day, R. D. ve Padilla-Walker, L. M. (2009). Mother and father connectedness and involvement during early adolescence. *Journal of Family Psychology*, 23(6), 900-904. DOI: 10.1037/a0016438.
- Dumont, D. E. (2019). Facing adulthood: helicopter parenting as a function of the family projection process. *Journal of College Student Psychotherapy*, 1-14. DOI: 10.1080/87568225.2019.1601049.
- Earle, A. M. ve LaBrie, J. W. (2016). The upside of helicopter parenting: Engaging parents to reduce first-year student drinking. *Journal of Student Affairs Research and Practice*, 53(3), 319-330. DOI: 10.1080/19496591.2016.1165108.
- Eccles, J. S. ve Harold, R. D. (1993). Parent-school involvement during the early adolescent years. *Teachers College Record*, 94(3), 568–587.
- El Nokali, N. E., Bachman, H. J. ve Votruba-Drzal, E. (2010). Parent involvement and children's academic and social development in elementary school. *Child development*, 81(3), 988-1005. DOI: j.1467-8624.2010.01447.x
- Epstein, J. L. ve Sanders, M. G. (2002). Family, school, and community partnerships. M. H. Bornstein (Ed.) *Handbook of parenting: Vol. 5. Practical issues in parenting* içinde (407- 437). London: Routledge.
- Fan, X. ve Chen, M. (2001). Parental involvement and students' academic achievement: A meta-analysis. *Educational Psychology Review*, 13(1), 1-22. DOI: 10.1023/A:1009048817385
- Ferrari, R. (2015). Writing narrative style literature reviews. *Medical Writing*, 24(4), 230-235. DOI: 10.1179/2047480615Z.000000000329.
- Fletcher, K. L., Pierson, E. E., Neumeister, K. L. S. ve Finch, W. H. (2020). Overparenting and perfectionistic concerns predict academic entitlement in young adults. *Journal of Child and Family Studies*, 29(2), 348-357. DOI: 10.1007/s10826-019-01663-7
- Janssen, I. (2015). Hyper-parenting is negatively associated with physical activity among 7–12 year olds. *Preventive Medicine*, 73, 55-59. DOI: 10.1016/j.ypmed.2015.01.015
- Gagnon, R. J. (2019). Examining overparenting, socioeconomic status, and parental out-of-school time experience: Does socioeconomic status and out-of-school-time experience matter?. *Children and Youth Services Review*, 101, 181-189. DOI: 10.1016/j.chilyouth.2019.04.003.
- Grant, A. M. ve Schwartz, B. (2011). Too much of a good thing: The challenge and opportunity of the inverted U. *Perspectives on Psychological Science*, 6(1), 61-76. DOI: 10.1177/1745691610393523
- Hesse, C., Mikkelsen, A. C. ve Saracco, S. (2018). Parent–child affection and helicopter parenting: Exploring the concept of excessive affection. *Western Journal of Communication*, 82(4), 457-474. DOI: 10.1080/10570314.2017.1362705
- Hong, P. ve Cui, M. (2020). Helicopter parenting and college students' psychological maladjustment: the role of self-control and living arrangement. *Journal of Child and Family Studies*, 29(2), 338-347.
- Hong, J. C., Hwang, M. Y., Kuo, Y. C. ve Hsu, W. Y. (2015). Parental monitoring and helicopter parenting relevant to vocational student's procrastination and self-regulated learning. *Learning and Individual Differences*, 42, 139-146. DOI: 10.1016/j.lindif.2015.08.003
- Howard, A. L., Alexander, S. M. ve Dunn, L. C. (2020). Helicopter parenting is unrelated to student success and well-being: A latent profile analysis of perceived parenting and academic motivation during the transition to university. *Emerging Adulthood*, 1-15. DOI: 10.1177/2167696820901626.
- Howe, N. ve Strauss, W. (2000). *Millennials rising: The next great generation*. New York: Vintage.
- Jung, E., Hwang, W., Kim, S., Sin, H., Zhang, Y. ve Zhao, Z. (2019). Relationships among helicopter parenting, self-efficacy, and academic outcome in American and South Korean college students. *Journal of Family Issues*, 40(18), 2849-2870. DOI: 10.1177/0192513X19865297.
- Kantrowitz, B. ve Tyre, P. (22 Mayıs, 2006). The fine art of letting go: as parents, boomers face their final frontier: how to stand aside as their children become independent adults: where's the line between caring and coddling?. *Newsweek Magazine*.
- Leung, J. T. (2020). Too much of a good thing: Perceived overparenting and wellbeing of Chinese adolescents in Hong Kong. *Child Indicators Research*, 1-19. DOI: 10.1007/s12187-020-09720-0
- LeMoyne, T. ve Buchanan, T. (2011). Does “hovering” matter? Helicopter parenting and its effect on well-being. *Sociological Spectrum*, 31(4), 399-418.

- Leung, J. T. Y. ve Shek, D. T. L. (2018). Validation of the perceived Chinese overparenting scale in emerging adults in Hong Kong. *Journal of Child and Family Studies*, 27, 103- 117. DOI:10.1007/s10826-017-0880-8
- Liss, M. ve Schiffrin, H. H. (2014). *Balancing the big stuff: Finding happiness in work, family, and life*. New York: Rowman & Littlefield.
- Love, H., May, R. W., Cui, M. ve Fincham, F. D. (2020). Helicopter parenting, self-control, and school burnout among emerging adults. *Journal of Child and Family Studies*, 29(2), 327-337. DOI: 10.1007/s10826-019-01560-z.
- Lowe, K., Dotterer, A. M. ve Francisco, J. (2015). "If I Pay, I Have a Say!" Parental payment of college education and its association with helicopter parenting. *Emerging Adulthood*, 3(4), 286-290. DOI: 10.1177/2167696815579831
- Luebbe, A. M., Mancini, K. J., Kiel, E. J., Spangler, B. R., Sendlak, J. L. ve Fussner, L. M. (2018). Dimensionality of helicopter parenting and relations to emotional, decision- making, and academic functioning in emerging adults. *Assessment*, 25(7), 841-857. DOI: 10.1177/1073191116665907.
- Miller-Day, M. ve Kam, J. A. (2010). More than just openness: Developing and validating a measure of targeted parent-child communication about alcohol. *Health Communication*, 25(4), 293-302.
- Miller-Ott, A. E. (2016). Helicopter parenting, family communication patterns, and out-of-class communication with college instructors. *Communication Research Reports*, 33(2), 173- 176. DOI: 10.1080/08824096.2016.1154836.
- Montgomery, N. (2010). The negative impact of helicopter parenting on personality. *Annual meeting of the Association of Psychological Science*, Boston, MA.
- Nelson, L. J., Padilla-Walker, L. M. ve McLean, R. D. (2020). Longitudinal predictors of helicopter parenting in emerging adulthood. *Emerging Adulthood*, 1-12. DOI: 10.1177/2167696820931980
- Odenweller, K. G., Booth-Butterfield, M. ve Weber, K. (2014). Investigating helicopter parenting, family environments, and relational outcomes for millennials. *Communication Studies*, 65(4), 407-425.
- Okant Yaşın, Ç. ve Özcan Demir, N. (2020). Türkiye’de helikopter ebeveyn sahibi olan Y neslinin aidiyet, yaşam becerisi ve özgüven problemleri. *DEÜ Edebiyat Fakültesi Dergisi*, 7(2), 450-470.
- Padilla-Walker, L. M. ve Nelson, L. J. (2012). Black hawk down?: Establishing helicopter parenting as a distinct construct from other forms of parental control during emerging adulthood. *Journal of adolescence*, 35(5), 1177-1190.
- Padilla-Walker, L. M., Son, D. ve Nelson, L. J. (2019). Profiles of helicopter parenting, parental warmth, and psychological control during emerging adulthood. *Emerging Adulthood*, 1- 13. DOI: 10.1177/2167696818823626
- Pomerantz, E. M., Moorman, E. A. ve Litwack, S. D. (2007). The how, whom, and why of parents’ involvement in children’s academic lives: More is not always better. *Review of Educational Research*, 77(3), 373-410. DOI: 10.3102/003465430305567
- Randall, K. (2007) . Mom needs an ‘A’: Hovering, hyper-involved parents the topic of landmark study. University of Texas feature story. <http://www.utexas.edu/features/s007/helicopter> adresinden 08.11.2020 tarihinde erişilmiştir.
- Reed, K., Duncan, J. M., Lucier-Greer, M., Fixelle, C. ve Ferraro, A. J. (2016). Helicopter parenting and emerging adult self-efficacy: Implications for mental and physical health. *Journal of Child and Family Studies*, 25(10), 3136-3149. DOI: 10.1007/s10826- 016-0466-x
- Schiffrin, H. H., Godfrey, H., Liss, M. ve Erchull, M. J. (2015). Intensive parenting: Does it have the desired impact on child outcomes?. *Journal of Child and Family Studies*, 24(8), 2322-2331. DOI: 10.1007/s10826-014-0035-0
- Schiffrin, H. H. ve Liss, M. (2017). The effects of helicopter parenting on academic motivation. *Journal of Child and Family Studies*, 26(5), 1472-1480. DOI: 10.1007/s10826-017-0658-z
- Schiffrin, H. H., Liss, M., Miles-McLean, H., Geary, K. A., Erchull, M. J. ve Tashner, T. (2014). Helping or hovering? The effects of helicopter parenting on college students’ well-being. *Journal of Child and Family Studies*, 23(3), 548-557. DOI: 10.1007/s10826-013- 9716-3
- Schiffrin, H. H., Yost, J. C., Power, V., Saldanha, E. R. ve Sendrick, E. (2019). Examining the relationship between helicopter parenting and emerging adults’ mindsets using the consolidated helicopter parenting scale. *Journal of Child and Family Studies*, 28(5), 1207-1219. DOI: 10.1007/s10826-019-01360-5.
- Seginer, R. (2006). Parents' educational involvement: A developmental ecology perspective. *Parenting: Science and Practice*, 6(1), 1-48. DOI: 10.1207/s15327922par0601_1

- Segrin, C., Givertz, M., Swaitkowski, P. ve Montgomery, N. (2015). Overparenting is associated with child problems and a critical family environment. *Journal of Child and Family Studies*, 24(2), 470-479. DOI: 10.1007/s10826-013-9858-3
- Segrin, C., Woszidlo, A., Givertz, M., Bauer, A. ve Taylor Murphy, M. (2012). The association between overparenting, parent-child communication, and entitlement and adaptive traits in adult children. *Family Relations*, 61(2), 237-252. DOI: 10.1111/j.1741-3729.2011.00689.x
- Shoup, R., Gonyea, R. M. ve Kuh, G. D. (2009, Haziran). Helicopter parents: Examining the impact of highly involved parents on student engagement and educational outcomes. *49th Annual Forum of the Association for Institutional Research, Atlanta, Georgia*. <http://cpr.iub.edu/uploads/AIR> (Vol. 202009) adresinden 08.11.2020 tarihinde erişilmiştir.
- Somers, P. ve Settle, J. (2010). The helicopter parent: Research toward a typology. *College and University*, 86(1), 18-24.
- Zheng, W., Wu, Y. J., Ma, Z. ve Mai, Y. (2020). Is overparenting harmful to creativity?. *Creativity and Innovation Management*, 29(1), 21-32. DOI: 10.1111/caim.12346.
- Wang, M. T. ve Sheikh-Khalil, S. (2014). Does parental involvement matter for student achievement and mental health in high school?. *Child development*, 85(2), 610-625. DOI: 10.1111/cdev.12153
- Van Ingen, D. J., Freiheit, S. R., Steinfeldt, J. A., Moore, L. L., Wimer, D. J., Knutt, A. D., ... ve Roberts, A. (2015). Helicopter parenting: The effect of an overbearing caregiving style on peer attachment and self-efficacy. *Journal of College Counseling*, 18(1), 7-20. DOI: 10.1002/j.2161-1882.2015.00065.x

EXTENDED SUMMARY

Purpose

The studies on the effects of parental involvement on children's lives have a long history and majority of these studies show that parental involvement play a great role in childrens' cognitive, emotional and social development and academic achievement (E.g. Epstein and Sanders, 2002; Wang and Sheikh-Khalil, 2014). As a result of these studies the magnitute of parental effect on child life has been understood and this lead to perceive parental involvement as a phenomenon which should continually be increased, and parental involvement policies and practices have been interpreted and discussed predominantly on their positive outcomes. However, recently experts on parent and child relationships have been calling to the fact that over involvement can have harmful effects on children's development. As Pomerantz, Moorman and Litwack'in (2007) argued in their study, parental involvement is not always a good thing under all conditions or for every child and it is absolutely not "the more, the better" phenomenon. Moreover, parental involvement, which is more than enough, might have negative effects on cognitive, academic, emotional and social outcomes. In the literature, parental involvement which is more than desired has been conceptualized as "helicopter parenting" and "overparenting" (Givertz and Segrin, 2014; Padilla-Walker and Nelson, 2012). Helicopter parenting is an overinvolved parenting style, implicating parenting practices unsuitable for children's different developmental stages. These parents constantly contact their children, intevene in their affairs, make decisions on behalf of them, provide personal effort for their children's goals and remove obstacles for them (LeMoyne and Buchanan, 2011; Padilla-Walker and Nelson, 2012; Segrin, Woszidlo, Givertz, Bauer and Taylor Murphy, 2012).

It was observed that majority of the researches on helicopter parenting had been conducted on young adults – especially on university students (E.g. Bradley-Geist and Olson-Buchanan, 2013; Buchanan and LeMoyne, 2020; Cook, 2020; Darlow, Norvilitis and Schuetze, 2017; Earle and LaBrie, 2016; Fletcher, Pierson, Neumeister and Finch, 2019; Hong and Cui, 2019). In these researches on young adults – prominently with the university students – it was observed that there were positive relationships between helicopter parenting and nevtoticism (Montgomery, 2010; Odenweller, Booth-Butterfield and Weber, 2014), depressive symptoms (Schiffirin et al., 2014), use of prescribed medication for anxiety and depression and use of pain killers for pleasure (LeMoyne and Buchanan, 2011). In various researches it was verified that there was a negative relationship between helicopter parenting and students' well-being (E.g. LeMoyne and Buchanan, 2011; Odenweller et al., 2014). The findings of the researches on self efficacy – as a popular variable studied together with helicopter parenting – mostly proved that helicopter parenting influenced self efficacy in a negative way (Odenweller et al., 2014; Reed, Duncan, Lucier-Greer, Fixellei and Ferraro, 2016; Schiffirin et al., 2014).

In the findings of helicopter parenting researches there were no consistency about the negative consequences. According to Bradley-Geist and Olson-Buchanan (2014) while there was a significant negative relationship between over parenting and self-efficacy, no significant relationship was observed between over parenting and social efficacy. Similarly, Segrin et al. (2012) didn't observe any significant negative effect of helicopter parenting on self-efficacy. Besides, the effects of helicopter parenting varied according to children's gender and special needs (Buchanan and LeMoyne, 2020) and paternal or maternal helicopter parenting (Padilla-Walker, Son and Nelson, 2019).

It was seen that helicopter parenting had relationships with and effects on a variety of outcomes. In this study it was aimed to provide a holistic look on the effects of helicopter parenting. That is, this study aimed to discover the relationships between helicopter parenting and educational variables. Accordingly, the researh questions were:

1. In the extant literature how was helicopter parenting was defined and scaled?
2. According to extant researches, what were the relationships between helicopter parenting and educational variables?
3. In the researches, which variables played a role in the relationships between helicopter parenting and educational variables?

Methodology

In order to answer the questions of this study narrative litertaure review method was applied. Accordingly, 10 of national and international educational databases, i.e. EBSCOHOST, Emerald Insight, ERIC, JSTOR, SAGE, Science Direct, Springer Link, Taylor and Francis, ULAKBIM and Wiley Online were used to reach the literature of helicopter parenting. In database researches "helicopter parenting", "overparenting" terms and their Turkish translations ("helikopter ebeveynlik" and "aşırı ebeveynlik") were preferred and "academic journals" or "refereed journals" were applied as filter criteria. These databases

provided 1.099 primary results. Among these results full texts were filtered and a pool of 77 articles, i.e. the universe, was formed. In order to detect the articles about educational variables, the articles in the pool were revised according to their titles, key words and scales of they implemented. As a result of this revision, a sampling of 16 articles was defined. In the analysis stage, descriptive analysis technique was employed; the articles were analyzed and listed according to the scales they administered, the educational variables they tested, the methods they implemented, and the other variables they tested along with the educational variables. These articles were compared and contrasted about their scale development approaches and helicopter parenting definitions. Then, the findings about educational variables were analyzed, similar and different findings were identified, so that a holistic look on the effects helicopter parenting on education was formed.

Findings

The findings of this study showed that in the sampling of 16 helicopter parenting articles eight different scales were implemented. In LeMoyne and Buchanan's (2011) helicopter parenting scale, helicopter parenting was defined "as a collection of tendencies that make appropriate parenting characteristics raised to an inappropriate level". That is, these parents exhibited normal behaviours at extreme degrees. Padilla-Walker and Nelson (2012), who developed one of the initial scales on helicopter parenting, developed a uni-dimensional and 5-item helicopter parenting scale, through which it was shown that helicopter parenting was significantly differing from behavioral and psychological control. Besides, they marked that helicopter parents exhibited control behaviors together with parental support. Similar to Padilla-Walker and Nelson (2012), Luebbe et. al. (2018) compared and contrasted psychological control and overprotection with helicopter parenting, and they observed that although these constructs had relationships, they had significant differences showing that helicopter parenting was a distinctive construct. Differing from Padilla-Walker and Nelson (2012) they argued that helicopter parenting was a multi dimensional construct. One of the basic differences between the former and the latter scales was that Padilla-Walker and Nelson (2012) included parents in their sampling while Luebbe et. al. (2018) studied only with students.

Segrin et. al. (2012) developed a four-dimensional – anticipatory problem solving, advice/affect management, child self-direction and tangible assistance - over parenting scale of 39 items. And they observed that these dimensions didn't have a consistent relationship with parental authority prototypes in Baumrind's (1961) parenting typology. This study also verified that helicopter parenting was a distinctive parenting style. With their unidimensional scale Odenweller et. al. (2014) confirmed that helicopter parenting had a poor relation with authoritarian parenting style in Baumrind's (1961) typology.

While Bradley-Geist and Olson-Buchanan (2014) tested the difference between helicopter parenting and parental involvement, Schiffrin et. al. (2014) did so with autonomy supportive parenting. Bradley-Geist and Olson-Buchanan (2014) used parental involvement scale together with thier 5-item over parenting scale, and observed that items in these two scales loaded on two factors, showing that they were different constructs. Similarly, Schiffrin et. al. (2014) found that helicopter parenting and autonomy supportive parenting items loaded on different factors, which showed that these constructs were significantly different. Creating the unique helicopter parenting scale for high school students Hong et. al. (2015) tested the relationship between helicopter parenting and parental monitoring, and concluded that helicoptering and monitoring were different constructs. These helicopter parenting scales gave valuable information showing that helicopter parenting was a distinctive construct. However, apart from Hong et. al.'s (2015) all of them were developed in western countries – particularly the USA – and for young adults.

When the articles were examined for the second and third research questions, it was observed that almost all of the researches on helicopter parenting employed quantitative methods; Calarco's (2020) research was the only member of the sampling which used a qualitative method. In the quantitative researches the relationship among 12 different educational variables and helicopter parenting were examined and 20 other variables – in addition to educational variables - were included in these researches. When the primary findings of these researches were investigated, it was seen that helicopter parenting was not as common a parenting style as it was portrayed in the popular media (Howard et. al., 2020; Padilla-Walker et. al., 2019; Shoup et. al., 2015). While mothers, in general, showed higher levels of helicopter parenting (Padilla-Walker and Nelson, 2012; Love et. al., 2019; Nelson et. al., 2020), fathers exhibited helicopter parenting more towards their sons than towards their daughters (Nelson et. al., 2020).

As expected helicopter parenting had negative relationships with a range of desired educational outcomes. For instance, helicopter parenting had negative relationships with students' out-of-class communication with faculty members (Miller-Ott, 2016), and school engagement (Padilla-Walker and

Nelson, 2012). Similarly, Schiffrien et al. (2017) found that maternal helicopter parenting was related to performance goals (versus mastery goals) to learn, which was a maladaptive version of academic motivation.

Several other articles in the sampling showed that although helicopter parenting didn't have significant relationships with educational variables, when other variables were included in the models, the relationships were surfaced or got stronger. The relationships between helicopter parenting and GPA was influenced by self-efficacy (Darlow et al., 2017), and adjustment to college was influenced by anxiety and depression, and academic entitlement was influenced by perfectionism and neuroticism (Fletcher et al., 2019), and self regulated learning was influenced by procrastination (Hong et al., 2015), and school burnout was influenced by self-control (Love et al., 2019).

The articles in the sampling also showed that there were no consistent findings about the relationship between helicopter parenting with educational variables. That is, in some cases helicopter parenting might have no relationship with educational outcomes or it could even have positive effects on them. For instance, there were no significant relationships between helicopter parenting and academic dishonesty (Fletcher et al., 2019), academic motivation (Howard et al., 2020), intent to attend graduate school or GPA (Bradley-Geist and Olson-Buchanan, 2014). Moreover, some forms or dimensions of helicopter parenting had significant positive relationships with GPA (Luebbe et al., 2018) and school engagement (Padilla-Walker et al., 2019; Shoup et al., 2015).

Discussion and Conclusion

There are eight scales which show that as a parenting style helicopter parenting differs from psychological control, behavioral control, parental involvement, authoritative parenting, authoritarian parenting, permissive parenting, parental monitoring and over protection. In addition to the frame of this study, there are four more scales in the other studies in the universe. Besides, some researchers apply a compilation of different scales or parts of them. It is clearly seen that there is an abundance of scales in the helicopter parenting literature. This might be a result of the novelty of helicopter parenting compared to other parenting styles, on one hand. On the other hand, as Howard et al. (2020) points out this might be a result of the fact that there is not a consensus on the definition of helicopter parenting and behaviors that constitute it. This oversupply can be perceived as a good thing in the literature of an nascent field but as Howard et al. (2020) argue, this oversupply of helicopter parenting scales can prevent building a cumulative body of knowledge and lead to the jingle fallacy (the false perception that scales measure the same construct because of their similar names).

Researches on helicopter parenting and educational variables have been mostly limited to quantitative studies. This shows that helicopter parenting has been conceptualized and scaled with almost no references to students' or parents' own experiences or subjective perceptions. Lacking the knowledge of direct experiences and perceptions might have prevented the researchers from reaching a consensus on the definition of helicopter parenting.

The relationships between helicopter parenting and educational variables are not consistent. One of the reasons of this inconsistency might be the different study samples – e.g. parents. The studies with parent participants bear significantly different results from the ones with the students participants only. The inconsistencies might result from the fact that there are no consensus on whether helicopter parenting is unidimensional or multidimensional. The studies with multi dimensional scales can apply models which can test different effects of the dimensions. Cross cultural differences can result in inconsistent findings, as well.

In the field of helicopter parenting, qualitative researches are needed to be done in order for discovering what helicopter parenting means and its varying effects in different cultures. Besides, more researches are needed to examine the separate effects of maternal and paternal helicopter parenting. Lastly, helicopter parenting scales which address different developmental stages should be developed in order to understand the effects of this parenting style during the growth of children.